

Голямата и снаха нямаше вече надежда да добие ново чедо, вече трета година как тя водеше Валерия по бани и целебници, но и тя не даваше вид, че може да стане майка

Мъжки внуци имаше, но далече. Двете и по-големи дъщери бяха добре настанени в Рим, а третата в ^{Уиния} Ердикаж ~~Уиния~~ Траяна, но това беше женски приплод и дсеко момче щеше да наследи бащиния си ро^{Кориния}. Дали дъщерята на Луция Домина нямаше да бъде и тя бездетна като Валерия? За кого събираше тя този имот, за какво строеше великолепната си вила край Истрия? За какво ~~напънкява~~ бе дала на прочути живописци да рисуват стенописите на ~~княж~~ семейната гробница, ако родът им трябваше да пресекне след тях? И тя спря с горчива мъка взор върху ^{дредни} кръглите зелени топчета които всеки ден видимо нараст^{на}ваха. След песните, уханията, ^и цветовете идеше часа ~~нажежняжжжжж~~ зреещия плод. Дори сливите и вишните се подчиняваха на великия закон, дори простите птички знаеха да вият дом за рожбата, само Валерия мислеше вечно да се занимава със своите накити, благовония и златошити тъкани, да пее и танцува под звуците на ~~арфжжж~~ флейти и барабанчета - и това нямаше край. До кога ?

Откъм насрещния храст с нацъвтал снежен глог се зачу весел смях, познат глас чуруликаше въодушевено нещо на което отвърщаше дълбок гърлен мъжки глас.